

har nedsat et Udvalg, bestaaende af Direktørerne Tronier i Landbygningernes Brandforsikring, Grønvald i „Danmark“ og Birket i Østifternes Brandforsikring, og har vedtaget at stille 1.500 Kr. til Disposition til Præmiering af gode Gnistfangerapparater — herom blev der udsendt Meddelelse til Bladene — og uagtet Brandforsikringerne talte mange dygtige og erfarne Mænd, der efter hele Sagens Natur havde Krav paa at blive repræsenteret i et saadant Udvalg. Den 17. November forrige Aar erfarede de nævnte Foreninger gennem Teknologisk Institut, at det var overdraget Statens Redskabsudvalg at foretage Prøver med Gnistfangere. Efter at Statens Redskabsudvalg og Brandforsikringernes Gnistfangerudvalg trods alle Tilnærmelser fra Forsikringselskabernes Side en Tid lang havde arbejdet hver for sig, lykkedes det endelig at sammensmelte de to Udvalg til eet stort Udvalg, der nu havde Repræsentanter baade for Statens Udvalg, Fabriksdirektoratet og Brandforsikringen, noget, der godt kunde være opnaaet langt tidligere hvis Indenrigsministeriet allerede i forrige Efteraar havde truffet Foranstaltninger dertil.

Der blev saa udskrevet en Konkurrence om Opfindelse af Gnistfangere, afholdt en Del Netprøver paa Trollesminde, og Arbejderne resulterede i, at det med fuld Enighed blev betragtet som konstateret, at en halv Snes af de nye Apparater virkede tilfredsstillende, og at den i en Menneskealder autoriserede dobbelte Netgnistfanger viste sig aldeles umulig og ikke frembød nogen som helst Sikkerhed for at fange de farlige Gnister.

Jeg maa her indskyde den Bemærkning, at det ved et Cirkulære fra Justitsministeriet af 1911 er forbudt i Stormvejir at tærse i Vindsiden af straatækte Bygninger eller Stakke, en Bestemmelse, der efter Meteorologisk Instituts Fortolkning af Begrebet Stormvejir er ret værdiløs; at den i Fjor givne Tilladelse til at tærse med Anvendelse af lette Brændselsmaterialer i 6,5 Meters Afstand fra Bygninger med Straatag er tilbagekaldt ved Ministeriets Cirkulære af 7. November 1917; og at Indenrigsministeriet i Skrivelse af 8. November forrige Aar har paabudt, at der ikke maa damptærskes i Vindsiden af aabentstaaende Porte eller Lemme, naar Lokobilets Afstand er mellem 6,5 og 2,5 Meter. Den 5. Juli dette Aar afgav endelig Gnistfangerudvalget en enstemmig Indberetning til Indenrigsministeriet, i hvilken den omtalte Opfattelse, at det

nuværende, autoriserede Gnistfangerapparat ikke frembød nogen Sikkerhed, og at de nye Apparater, der virkede tilfredsstillende, burde autoriseres, kom til Udtryk. Derefter blev der af Indenrigsministeriet nedsat et Udvalg til endelig Godkendelse af de fremkomne nye Gnistfangerapparater.

Det har derfor været med blandede Følelser, at man navnlig i Brandforsikringskredse modtog Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 12. August 1918, efter hvilken det faktiske Forhold er, at kun de hidtil autoriserede Gnistfangere var tilladte. Den Gnistfanger, der i langt overvejende Grad er den almindeligt anvendte, den saakaldte dobbelte Netgnistfanger, der er Skyld i de mange Brande, er tilladt i Tærse-sæsonen 1918, medens den senere opfundne, af Brandforsikringen anerkendte Gnistfanger er forbudt. Kort sagt: den umulige Gnistfanger er tilladt, medens de gode Gnistfangere er forbudt. Senere er der fremkommet en officiel Godkendelse af de af Brandforsikringen anerkendte Gnistfangere, men uden at der er udstedt Forbud mod de hidtil autoriserede Gnistfangere.

Da nu Markedet er tilstrækkeligt forsynet med de betryggende Gnistfangerapparater, vil jeg gerne tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister at tilbagekalde den i Cirkulæret af 12. August givne Tilladelse til Anvendelse af de hidtil autoriserede Netgnistfangerapparater og at drage Omsorg for, at deres Anvendelse i Fremtiden forbydes. Jeg mener ikke, at den højtærede Indenrigsminister rettelig bærer Hovedansvaret for det uheldige Forhold med Hensyn til denne Sag, men at, da Indenrigsministeriet særlig har støttet sig til Fabriksdirektoratets Indstillinger, Hovedansvaret derfor bør lægges over paa Fabriksdirektoratet, hvis hele Arbejde formentlig virker i højeste Grad utilfredsstillende.

Jeg vil derefter gerne spørge den højtærede Justitsminister, om der paa Grundlag af den Beretning, som blev afgivet i Foraaret 1917 af det paa Justitsministeriets Foranledning nedsatte Brandforsikringsudvalg, kan ventes Lovforslag med Hensyn til en ny Brandpolitilov for Landet til Afløsning af den stærkt forældede Brandpolitilov af 1861, som vi lever under, og om den højtærede Justitsminister agter at forelægge en ny Lov om Tilsyn med Brandforsikringer til Afløsning af de hidtil gældende Love af 1870 og 1889. Det nævnte Brandforsikringsudvalg blev af Justitsministeren nedsat i 1911 med det bestemte Formaal at søge tilvejebragt saadanne ensartede Prin-